SLUJBA CELUI ÎNTRE SFINȚI PĂRINTELUI NOSTRU STELIAN PAFLAGONUL LUNA NOIEMVRIE, ÎN 26 ZILE

VECERNIA MARE

La „Doamne strigat-am...”, stihirile pe 8, glasul 1.

Podobie: **C**eea ce ești bucuria...

Glasul Domnului cel mântuitor ai ascultat, Sfinte, și toată deșertăciunea lumii ai urât-o, înțelepte, și din pruncie ai urmat lui Dumnezeu. Pentru aceasta, Cuvioase Părinte Steliane, în cer cu îngerii te bucuri. (de două ori)

De desfătarea lumească te-ai lepădat, Cuvioase Părinte Steliane, în peșteră te-ai ascuns și de la îngeri hrană ai primit. Pentru ostenelile tale făcător de minuni te-ai arătat și din patimi izbăvitor.

Mâhnirea maicilor spre bucurie ai întors-o, Sfinte, dăruindu-le naștere de prunci buni și sănătate, ca unul ce ai în tine sălășluit pe Hristos, viața tuturor.

Alte stihiri, glas același.

Podobie: **P**realăudaților mucenici...

Ca un nou Samuil, de la sânul maicii tale te-ai sfințit, Cuvioase Părinte, căci te-ai arătat lăcaș înfrumusețat al Sfântului Duh, și viteaz biruitor peste patimi. Ție ne rugăm, Cuvioase Părinte Steliane, ca din toate necazurile să ne izbăvești. (de două ori)

Monahilor stâlp te-ai arătat, Cuvioase Părinte, cu privegherea trudindu-te și cu osteneli Domnului slujind. Hrană de la îngeri ai primit, precum și darul de a tămădui patimile cele grele. Pentru aceasta glas înălțăm și te cinstim, vrednicule de laudă.

Moartea cea fără de veste a pruncilor și întristarea mamelor ai contenit, Cuvioase Părinte Steliane, prin rugăciunile tale la Dumnezeu. Deci ne rugăm ție: ocrotește, Părinte, cu rugăciunile tale la Dumnezeu, pe mame și pe prunci.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Pe dumnezeiescul Stelian, lauda Paflagoniei, cel în pustie hrănit, cu laude să-l cinstim, că din pântecele maicii sale fiind sfințit, în fapte bune a strălucit și făcător de minuni s-a arătat. Celor care cu credință au înălțat rugăciuni, le-a dăruit prunci buni, iar pe mamele întristate, le-a mângâiat. Cu ale sale rugăciuni, Hristoase, Dumnezeul nostru, de moartea cea amară și fără de veste, ferește pe copiii noștri și Împărăției Tale, pe toți ne învrednicește.

Și acum..., a Născătoarei, Dogmatica glasului al 8-lea:

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pe pământ s-a arătat și cu oamenii a petrecut, că din Fecioară Curată trup luând, unul este Fiul, îndoit în fire, dar nu și în fețe. Pentru aceasta, pe Acesta, Dumnezeu desăvârșit și om desăvârșit cu adevărat să-L propovăduim, mărturisind pe Hristos, Dumnezeul nostru; pe Carele roagă-L, Maică nenuntită, să miluiască sufletele noastre.

Vohod: **L**umină lină...
Prochimenul zilei și Paremiile:

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire:
(Cap. 3, stih 1-9)

Sufletele drepților sunt în mâna lui Dumnezeu și chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepții sunt morți cu desăvârșire și ieșirea lor din lume li se pare mare nenorocire. Și plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă în fața oamenilor ei au îndurat suferințe, nădejdea lor este plină de nemurire. Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jerfă de ardere întreagă i-a primit.

Străluci-vor în ziua răsplătirii și ca niște scântei care se lasă pe miriște, așa vor fi. Judeca-vor neamurile și stăpâni vor fi peste popoare și Domnul va împărăți întru ei, în veci. Ei vor înțelege adevărul, ca unii care și-au pus încrederea în Domnul; cei credincioși vor petrece cu El în iubire, căci harul și îndurarea sunt partea aleșilor Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire:
(Cap. 5, stih 15-23; Cap. 6, stih 1-3)

Cei drepți vor fi vii în veacul veacului și răsplata lor este la Domnul și Cel Atotputernic are grijă de ei. Drept aceea, vor primi din mâna Domnului împărăția frumuseții și cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa și cu brațul Său; asemenea unui scut îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa și cu ele va întări făptura mâinilor Sale, ca să răsplătească vrăjmașilor. Din dreptate, El își va face platoșă și din judecata cea nefățarnică își va face coif. Din sfințenia Sa, va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuțită și lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgețile fulgerului Său vor porni bine îndreptate și vor lovi în țintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praștie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor și râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeiești se va ridica împotriva lor și ca viscolul îi va vântura. Astfel, fărădelegea va aduce pustiire pe pământ și răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultați deci, împăraților și înțelegeți, luați învățătură, voi, care judecați marginile pământului. Băgați în urechi, voi cei ce stăpâniți peste mulțimi și care vă mândriți cu mulțimea popoarelor voastre. Pricepeți că stăpânirea vi s-a dat de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre și va pune la încercare gândurile voastre.

De la Înțelepciunea lui Solomon, citire:
(Cap. 4, stih 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi; căci bătrâneţile sunt cinstite nu cele de mulți ani, nici cele ce cu numărul anilor se măsoară. Ci cărunteţea oamenilor este înţelepciunea, și vârsta bătrâneții – viața cea nepângărită. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, Domnul l-a iubit, și trăind între păcătoși, s-a mutat de pe pământ. Răpitu-s-a, ca nu cumva răutatea să schimbe cunoștința cugetului lui sau viceșugul să amăgească sufletul lui. Căci vraja răutății întunecă pe cele bune și ameţeala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Săvârșindu-se degrabă, cel drept a plinit ani îndelungați. Căci plăcut era Domnului sufletul său, pentru aceea s-a grăbit să-l scoată din mijlocul vicleșugului. Iar noroadele văzând, nu au chibzuit, nici și-au pus în gând una ca aceasta, căci harul și mila lui Dumnzeu sunt întru cei cuvioși ai Lui și purtarea Sa de grijă întru cei aleși ai Lui.

LA LITIE, Idiomelele:

Glas 1

Fericite Părinte, cine va spune pătimirile tale cele din sihăstrie? Și cine va grăi nevoinţele tale, luptele cu demonii și petrecerea cea rea, lacrimile și zdrobirea inimii, postirea și golătatea, chinul din pricina gerului și a vânturilor, și arsura soarelui? Ai trăit în trup ca cei fără de trup, și acum pe toți credincioșii cu pomenirea ta îi veselești. Pentru care, roagă-te lui Hristos Dumnezeul nostru, să-i izbăvească pe dânșii de ispitele celui viclean, Cuvioase Steliane, cu rugăciunile tale.

Glas același

Cele pământești toate le-ai lăsat, pe cele stricăcioase și trecătoare nu le-ai luat în seamă. Cu poruncile lui Dumnezeu luminându-ți sufletul, Fericite Steliane, împodobitu-te-ai cu strălucirea minții și în pustie ai voit a te sălășlui. Ai iubit cu totul pe Hristos, Care, venind împreună cu Tatăl și cu Duhul, locaș a făcut întru tine; și har de

vindecări și de minuni primind, ocrotitor al pruncilor făcându-te. Că te-a proslăvit pe tine, Hristos Dumnezeu, pe Care roagă-L să miluiască sufletele noastre.

Glas 2

Dumnezeiasca raclă a cinstitelor tale moaște, izvorăște tămăduiri credincioșilor, Sfinte Părinte plin de har. Iar sfântul tău suflet, laolaltă fiind cu îngerii, cu vrednicie se veselește; având așadar, preaînțelepte, îndrăzneală către Domnul, și cântând cu sfinții în ceruri, roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

Glas 3

Toată mulțimea cea sfântă a celor adunați pentru săvârșirea pomenirii luminoase a Sfântului, bucurați-vă, strigând într-un glas: Bucură-te, fiule cel preafrumos al Paflagoniei și lauda tuturor credincioșilor; bucură-te, cel care ai supus duhului carnea cea nestăpânită, și care ai potolit pornirea patimilor prin curgerea lacrimilor tale, o, Steliane! Bucură-te, lauda noastră și veselia Bisericii credincioșilor.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Cuvioase Părinte, glasul Evangheliei Domnului auzind, lumea ai părăsit, bogăția și slava întru nimic le-ai socotit. Pentru aceasta, tuturor ai strigat: iubiți pe Dumnezeu și veți afla har veșnic. Nimic să nu cinstiți mai mult, decât dragostea Lui; ca atunci când va veni întru slava Sa, să aflați odihnă cu toți sfinții, cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeul nostru, păzește și miluiește sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei:

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim după cuviință, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ, stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: **C**a pre un viteaz...

Vas ales al Preasfântului Duh te-ai arătat din pântecele maicii tale, Cuvioase Părinte, strălucindu-ți viața prin faptele cele bune, iar nouă, cu dar dumnezeiesc, tămăduiri ne dăruiești. Pentru acestea, cu dragoste te lăudăm pe tine.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Cu ale Treimii raze, luminat fiind, Părinte Steliane, dăruiește-ne nouă din darurile tale, tămăduind de boală și scoțând din necaz pe cei ce pururea săvârșim fericită pomenirea ta.

Stih: Fericit este omul cel ce se teme de Domnul.

Bun lucrător al viei te-ai arătat lui Hristos, ostenind din ceasul dintâi, și ca dinar al plății, Împărăția lui Dumnezeu ai primit. Pentru aceasta, roagă-te pentru noi, cei ce cu laude te fericim.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Ca vas ales al Sfântului Duh de la sânul maicii tale, Dumnezeu te-a sfințit și ca o stea prealuminoasă în crugul Bisericii, te-a arătat strălucitor de minuni, Fericite Steliane. Ca un finic în curțile Domnului ai înflorit, cu lacrimile tale te-ai adăpat și roadă însutită lui Dumnezeu ai adus. Pentru aceasta te rugăm, nu înceta Cuvioase a îmblânzi pe Stăpânul pentru noi, cei ce cu credință te fericim.

Și acum..., a Născătoarei, glas același:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

Acum slobozește..., **S**finte Dumnezeule... și celelalte.

La binecuvântarea pâinilor:

TROPARUL SFÂNTULUI

Glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de-minuni-făcător te-ai arătat, de-Dumnezeu-purtătorule Părintele nostru Steliane. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea, cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere, slavă Celui ce te-a încununat pe tine, slavă Celui ce lucrează prin tine, mulțime de tămăduiri. (de două ori)

Slavă... **Ș**i acum..., **N**ăscătoare de Dumnezeu Fecioară...

UTRENIA

La *Dumnezeu este Domnul...,* troparul Sfântului (de două ori),

Slavă... **Ș**i acum..., al Născătoarei-Învierii:

Gavriil zicând ție, Fecioară: „Bucură-te!”, împreună cu glasul s-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David: Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine, slavă Celui ce a ieșit din tine, slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi prin nașterea ta.

După Cathisma 1-a, SEDEALNA, glasul al 4-lea

Podobie: **C**el ce te-ai înălțat pe cruce...

Cu osteneli, cu post și cu rugăciuni fiind curățit, către Cel Preasfânt te apropii și te sfințești cu Duhul, o, Cuvioase Steliane! În cer cu îngerii desfătându-te, Sfinte, cântare întreit-sfântă Domnului înalți. Roagă-L neîncetat să ne miluiască și pe noi, cei ce te cinstim pe tine.

Slavă... **Ș**i acum..., a Născătoarei, asemenea:

Să năzuim noi, cei smeriți, cu osârdie către Preacurata Fecioară Maria și cu pocăință din tot sufletul strigând: Stăpână, ajută-ne nouă și ne fii milosârdă, sârguiește că pierim de grozave păcate; nu părăsi pe robii tăi deșerți, că spre tine una, nădăjduim.

După Cathisma a 2-a, SEDEALNA, glasul al 8-lea

Podobie: **P**re Înțelepciunea și Cuvântul...

Cu vărsare de lacrimi ți-ai curățit sfântul tău suflet, o, Steliane, de patimi te-ai izbăvit și cu îngerii ai petrecut; lauda Părinților, mângâierea maicilor, pe prunci din moarte grabnică i-ai izbăvit. Deci, pentru aceasta cu un glas te fericim pe tine și te lăudăm, Cuvioase Părinte, prăznuind cu credință sfântă pomenirea ta. Cu deadinsul ne rugăm ție, să mijlocești la Domnul pentru noi păcătoșii.

Slavă... **Ș**i acum..., a Născătoarei, asemenea:

Mulțumire cu laudă aducem ție, o, Stăpână, ca văduva cu cei doi bani, căci daruri ai revărsat peste mine, nevrednicul, și degrab m-ai ajutat din toate nevoile, izbăvindu-mă din primejdii și din boli. Cu grabă strig către tine, Fecioară Preacurată, roagă pe Fiul tău, și al meu Stăpân Milostiv, să-mi dăruiască iertare de greșale, că spre tine mi-am pus toată nădejdea.

MEGALINARIILE (MĂRIMURILE)

Stihira:

Mărimu-te pre tine, Cuvioase Părinte Steliane, și cinstim sfântă pomenirea ta, lauda Părinților, mângâierea mamelor și ocrotitorul copiilor.

Altă stihiră:

Veniți toți credincioșii, într-un glas să lăudăm pre Cuviosul Stelian, zicând: pre lauda Paflagoniei.

Stihurile, caută-le la 14 octomvrie.

După Polieleu, SEDEALNA, glasul al 3-lea

Podobie: **D**umnezeiești credințe...

Glas al Duhului Sfânt, o, Părinte, te-ai arătat prin curățenia vieții tale și de patimi te-ai izbăvit, iar acum, în lăcașurile cerești sălășluiești. Cuvioase Părinte Steliane, ne rugăm ție: izbăvește-ne din patimi și din nevoi, pe noi, robii tăi.

Slavă... **Ș**i acum..., a Născătoarei, asemenea:

Lăcaș Cuvântului te-ai făcut Fecioară, Maică Preacurată, pe îngeri cu curăția i-ai covârșit, iar pe noi întinații, curățește-ne, căci cu păcate grozave ne-am întinat. Izbăvește-ne de osânda viermelui neadormit și ne dăruiește, Maică Preacurată, mila ta cea bogată.

Antifonul 1 al glasului 4.

Prochimen glasul al 4-lea:

Cinstită este înaintea Domnului moartea Cuviosului Lui.

Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.

Toată suflarea... și Evanghelia Cuviosului (vezi Evanghelia de joi din săptămâna a 4-a după Cincizecime).

Psalmul 50.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum..., glas același:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Idiomela, glasul al 6-lea:

Mişcările cugetului tău spre paza poruncilor Duhului pornindule, înger în trup te-ai arătat pe pământ și cu luminoasele tale fapte bune, pe cei ce năzuiesc cu credință la tine i-ai luminat; pe cei bolnavi de patimi i-ai tămăduit cu rugăciunile tale, Cuvioase Părinte. Izbăvește-ne așadar și pe noi, cei ce te cinstim pe tine cu credință, și din toată nevoia și necazul scapă-ne prin rugăciunile tale, Preafericite Steliane.

CANONUL SFÂNTULUI

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: ***D**eschide-voi gura mea...*

Ca cela ce ești strălucit cu harul Duhului, te rugăm: luminează-ne pe noi cei ce prăznuim pomenirea ta, Părintele nostru Steliane, și din munca cea veșnică ne izbăvește.

Intrat-ai, Steliane, în cetatea Domnului, având povățuitor pe Duhul Sfânt, Cel care și-a aflat odihnă în inima ta; lauda monahilor, roagă-te pentru noi.

Slavă...

Avut-ai smerenie înălțătoare, Steliane, Părintele nostru, deci ne rugăm ție: fii nouă milostiv, și de patimi și de boală, pe noi cei ce te cinstim pe tine, izbăvește-ne.

Și acum..., a Născătoarei.

Pe cei căzuți i-ai ridicat, pe cei ce stau i-ai întărit, Preacurată Fecioară, rogu-te, cugetul meu cel îngreuiat cu multe păcate ridică-l, Stăpâna mea, ca să te preaslăvesc.

Catavasie: **H**ristos se naște, slăviți-L...

Cântarea a 3-a

Irmos: ***P**re ai tăi cântăreți...*

Urât-ai toate acestea trecătoare și crucea pe umeri ai luat, întru munții Domnului cei neumblați te-ai suit ca oarecând Ilie, preaînțelepte Steliane.

Luat-ai putere de la Domnul, socotind ispitele vrăjmașului ca niște săgeți de copii, iar pe noi izbăvește-ne din patimi, preafericite Steliane.

Slavă...

Fiind supărați de multe patimi, spre tine năzuim, părinte, rugându-te a îmblânzi cu sfântă rugăciunea ta, pe Cel ce este iubitor de oameni, Cuvioase Steliane.

Și acum..., a Născătoarei.

Jeraticul patimilor stinge-l, Preacurată Fecioară, aprinzând făclia sufletului meu, care din pricina păcatelor s-a stins cu totul și în cămara Domnului învrednicește-mă a intra.

Catavasie: **F**iului celui născut...

SEDEALNA, glasul 1

Podobie: **M**ormântul Tău...

Cu totul ai urât ale lumii deșertăciuni și numai pe Hristos L-ai iubit, Cuvioase Steliane. În pustie ai locuit și cu privegherea te-ai îndeletnicit, Sfinte Părinte, iar nouă tuturor pe pământ prin viața ta te-ai arătat. Cu bucurie și cu dragoste cu toții te cinstim.

Slavă... **Ș**i acum..., a Născătoarei.

Pe tine te rugăm, o, Fecioară, lăcaș preasfințit al Stăpânului nostru: pe noi, deznădăjduiții și cei plini de păcate, izbăvește-ne, căci numai tu ești păcătoșilor ocrotitoare și creștinilor bună nădejde.

Cântarea a 4-a

Irmos: ***S**fatul cel neurmat...*

În munții cei preaînalți locuind, cornul vrăjmașilor l-ai surpat preaînțelepte cu smerenia ta și viteaz biruitor te-ai arătat, tu, cel ce ești stâlp al monahilor și ocrotitor al pruncilor.

Cu frica lui Hristos fiind întrarmat, cu sabia ascuțită a Duhului ai tăiat pe cel protivnic, biruind desăvârșit, Cuvioase Părinte; pentru aceasta cinstim slăvită pomenirea ta.

Slavă...

Pe noi, cei ce sufletește rău pătimim și la ajutorul tău alergăm, apără-ne, Sfinte Părinte, și te roagă Domnului pentru noi, cei ce pururea te cinstim, Cuvioase Steliane.

Și acum..., a Născătoarei.

Cu buze întinate îndrăznim noi, robii tăi, Fecioară Preacurată, de focul cel de veci ne izbăvește pe noi, cei care pururea te fericim, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie: **T**oiag din rădăcina lui Iesei...

Cântarea a 5-a

Irmos: ***S**păimântatu-s-au toate...*

Umblat-ai, Cuvioase Steliane, pe calea cea strâmtă a Domnului, cu dumnezeiești suiri sufletul lățindu-l și desăvârșit ajungând la slava cea de sus. Cu sfinții în cer a locui te-ai învrednicit, pentru aceasta roagă-te pentru noi la Domnul.

Supusu-ți-ai trupul tău cu rugăciuni și osteneli; pentru aceasta, Domnul te-a proslăvit pe tine și te-a arătat săvârșitor de mari minuni, Fericite Steliane.

Slavă...

De supărări grabnice, de primejdii și dureri scapă-ne pe noi, robii tăi, Cuvioase Părinte, căci pe tine Domnul te ascultă și te roagă Lui ca unui milostiv și îndurat, să ne dăruiască nouă, păcătoșilor, mare milă.

Și acum..., a Născătoarei.

Zburdările trupului potolește-le, Fecioară, și-mi videcă sufletul de patimi; lenevia o risipește, ca întru totul să te cinstim pe tine, Maica Domnului nostru, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară.

Catavasie: **D**umnezeu fiind al păcii...

Cântarea a 6-a

Irmos: ***Î**nțelepții lui Dumnezeu...*

Copac înalt te-ai arătat, mișcările trupului veștejindu-le și multe minuni rodind, fapte bune săvârșind și pe prunci păzind, Cuvioase Steliane, roagă-te pentru noi.

De îngerească ta viață, în trup fiind încă, toți s-au spăimântat. Iar îngerii, pe Domnul Cel ce te-a proslăvit pe tine, cu cântări de laude pururea Îl preaslăvesc.

Slavă...

Cu fiarele sălbatice ai locuit și viața în pustie ai petrecut; arsura soarelui și frigul nopții ai suferit, pentru aceasta acum în cer te desfătezi.

Și acum..., a Născătoarei.

Ajutătoarea tuturor, ajută-ne și ne scapă din nevoi, tinzând mâna ta, din furtuni ne izbăvește și la limanul odihnei ne călăuzește.

Catavasie: **D**in pântece pre Iona...

CONDACUL, glasul al 4-lea

Podobie: **A**rătatu-te-ai astăzi lumii...

Ca o stea prealuminoasă avându-te pe tine Biserica, Steliane preaminunate, se veselește strigând: Tu ești, Părinte, laudă a sfinților!

ICOS

Pe tine, cel ce din pântecele maicii tale ai fost sfințit și vas al Duhului Sfânt te-ai arătat, pe tine, care bogăția ai împărțit-o la săraci și în pustie ai locuit, pe tine, cel ce ai întrecut pe toți în osteneli, a Paflagoniei laudă, pe tine, Steliane, cel întocmai cu îngerii la viață, cine poate să te laude după vrednicie? Ci ca cel ce ai luat dar de la Dumnezeu spre a săvârși minuni și maicile mâhnite de boala și moartea pruncilor lor le-ai mângâiat, și de multe feluri de patimi tămăduitor te-ai arătat, și acum te arată grabnic vindecător și fierbinte ocrotitor copiilor și nouă, celor care pătimim sufletește și trupește, dar năzuim cu credință la tine și strigăm: Bucură-te, a Părinților laudă!

SINAXAR

***Î**ntru această zi, pomenirea Cuviosului și de-Dumnezeu-purtătorului Părintelui nostru Stelian, cel din Paflagonia.*

Acest cuvios părinte, Stelian, se naște dintr-o familie de buni creștini într-o vreme în care Răsăritul ortodox era frământat de prigoanele unor împărați ai Bizanțului, dezlănțuiți pentru defăimarea sfintelor icoane. Atunci cad victime luptătorilor contra icoanelor

numeroși ierarhi, teologi, preoți, călugări și credincioși. Părinții pruncului Stelian, oameni înstăriți, treceau însă printr-o altă durere, aceea a pierderii copiilor lor la scurtă vreme de la naștere. Singurul rămas în viață a fost Stelian, către care se îndreaptă dragostea părintească împletită cu teama de a nu-l pierde. De aceea, el va crește cu o dragoste nestinsă pentru copii și cu milă pentru cei în suferință, căci lipsa fraților și surorilor din casa părintească va lăsa urme pentru tot restul vieții Cuviosului Stelian.

Aplecat spre cele duhovnicești și îndrumat în permanență de părinți pe calea bisericii, drept mulțumire pentru darul vieții primit, Stelian va găsi în biserica din orașul său o a doua casă, iar în atmosfera religioasă din timpul slujbelor bisericești, adevăratul suflu al vieții sale. De aceea, rămânând orfan prin moartea celor doi părinți ai săi, va vinde toată agoniseala părintească, va împărți tot ce avea la săraci, iar el se va îndrepta spre una din numeroasele mănăstiri care împodobeau, în vremurile de atunci, pământul creștin al Asiei Mici (Turcia de azi). Se va stabili așadar, într-o asemenea vatră de trăire duhovnicească în provincia Paflagonia, în apropierea străvechii așezări creștine a Cezareii Capadociei, patria Sfântului Vasile cel Mare. Era o provincie muntoasă în care înflorea viața monahicească și pustnicească pe înălțimile munților sau în numeroasele peșteri. Unele din acestea, rămase pustii după năvala turcilor, păstrează până azi frumusețea picturilor creștine.

Într-o astfel de mănăstire se va adăposti și tânărul Stelian, făcând ascultare și urmărind îndeaproape sfaturile duhovnicești ale bătrânilor călugări. Cunoscând râvna pentru trăirea monahicească și dragostea pentru Hristos, starețul rânduiește pregătirea lui Stelian pentru treapta preoției. Dar el, socotindu-se nevrednic a îmbrățișa un cin mai presus de al îngerilor, ca oarecând Sfântul Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu sau Sfântul Ioan cel cu Gura de Aur, cere duhovnicului îngăduința de a se pustnici într-una din peșterile din preajma mănăstirii. Într-o asemenea peșteră va vieți ani îndelungați, în post și rugăciune necurmată. Dar starea sa aici, în mijlocul stâncilor și doar cu mintea înălțată la Domnul, nu va împiedica pe Stelian să reverse mai departe dragostea și mila sa față de creștinii în suferință. De aceea, atunci când va afla de la credincioșii care veneau la el să-i ceară sfat duhovnicesc sau să înalțe rugăciuni pentru ei, că în părțile acelea bântuie o molimă cuplită care seceră în primul rând copiii, Cuviosul

Stelian, amintindu-și de plânsul părinților săi, se va aprinde de milă. Atunci el își deschide inima spre Dumnezeu și înalță rugăciuni smerite pentru îndepărtarea acestei molime. Și ca un alt Ilie, care înviase pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, rugăciunile sale fierbinți la Dumnezeu sunt bineprimite, molima încetează și mulți copii sunt salvați de la moarte. Cunoscând căldura inimii sale iubitoare de copii și mila față de toți cei care erau în suferință, precum și puterea rugăciunilor lui Stelian pentru a câștiga, cu rugăciunile sale, sănătatea și viața copiilor lor. Rugăciunile sale aveau atâta tărie, încât de cele mai multe ori mamele se întorceau fericite la casele lor. Faima sa crește tot mai mult și se răspândește în ținuturile învecinate, dar smerenia lui Stelian depășea cu mult cinstirea pe care încercau oamenii să i-o aducă.

În această stare de dragoste aprinsă către Dumnezeu și de milă jertfitoare în rugăciune, pentru toți cei care suferă, Cuviosul Stelian va trece la cele veșnice, dar minunile săvârșite în peștera în care a trăit nu vor înceta. Trupul său neputrezit, va fi adus în biserica mănăstirii sale de metanie și va avea aceeași tărie în vindecări, ca atunci când Stelian se afla în viață. Cunoscând evlavia mulțimilor, puterea dragostei cu care acestea înconjurau memoria Cuviosului, precum și minunile care se săvârșeau înaintea moaștelor sale, Biserica hotărăște canonizarea sa, adică trecerea sa în rândul cuvioșilor făcători de minuni, rânduind ca zi de pomenire, 26 noiemvrie, ziua trecerii sale la cele veșnice.

Atunci când peste provincia Paflagonia se abat năvălirile turcilor, care vor trece prin foc și sabie așezările creștine, călugării rămași în viață vor părăsi mănăstirea trecând în Grecia, la Muntele Athos, purtând cu ei, printre alte odoare, moaștele Cuviosului Stelian. De aici, o parte din aceste moaște vor fi aduse în Țara Românească de mitropolitul țării, Ștefan al II-lea, atunci când el va înălța o biserică, la anul 1736, în marginea de atunci a târgului Bucureștilor, în „mahalaua Lucaciului”. Aici fusese o biserică mai veche, surpată de trecerea timpului, iar Ștefan mitropolitul, va ridica o biserică din zid închinată Sfântului Nicolae. Odată cu moaștele Sfântului Stelian, același ierarh va îmbogăți ctitoria sa cu moaștele Sfinților Haralambie și Elefterie împreună cu ale Cuviosului Onufrie cel Mare. Biserica mitropolitului Ștefan al II-lea va cădea la cutremurul din 1838, iar preotul paroh de atunci, Ioan Călărășanul, va înălța actuala biserică Lucaci cu ajutorul a doi negustori bogați macedoneni, Anghel Hagi Pandele și Constantin

Athanasiu. Această nouă biserică, rămasă până astăzi în picioare, a fost sfințită de mitropolitul Nifon al Țării Românești în anul 1842. În secolul nostru, râvna pentru cinstirea Cuviosului Stelian va crește, iar în timpul celui de-al doilea război mondial, credincioșii vor contribui la depunerea moaștelor acestui cuvios într-o raclă separată. De atunci, biserica va începe să fie numită: Biserica Sfântul Stelian Lucaci.

Evlavia credincioșilor în fața raclei Cuviosului Stelian nu a încetat, întrucât toți cunoaștem puterea cu care acest sfânt a fost înzestrat de Dumnezeu pentru râvna sa duhovnicească, pentru smerenia desăvârșită și pentru dragostea sa fără de margini.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin!

Cântarea a 7-a

Irmos: ***N****-au slujit făpturii...*

Să se bucure îngerii și oamenii să salte, căci astăzi noi prăznuim pe îngerul pământesc și omul cel ceresc, pe Cuviosul Stelian, spre slava Ziditorului și folosul nostru al tuturor.

Cunoscutu-te-ai a fi lăcaș al Sfântului Duh, ales fiind de ochiul lui Dumnezeu, și pruncilor sprijinitor și apărător te-ai învrednicit.

Slavă...

Fiind supărați de patimi sufletești și trupești, degrabă ne izbăvește, Părinte Steliane, pe noi, robii tăi, ca să cântăm: Doamne Dumnezeul nostru, bine ești cuvântat!

Și acum..., a Născătoarei.

Pe Domnul Iisus Hristos, născându-L, Preacurată Fecioară, roagă-te Lui pentru noi, ca să ne dăruiască îndreptarea vieții, nouă, celor ce pătimim de grijile lumești.

Catavasie: **T**inerii în dreapta credință...

Cântarea a 8-a

Irmos: ***P**re tinerii cei binecredincioşi...*

Ca să te proslăvească Domnul, hrană cerească ți-a trimis prin înger, petrecându-ți viața în peșteră cu multă osteneală. Duhul Sfânt te-a umbrit pe tine, Cuvioase Steliane, că multe minuni ai săvârșit, proslăvind pe Dumnezeu prin faptele tale.

Gândul de patimi curățindu-ți, cu Domnul te-ai unit, părinte, și în ceruri locuiești, cântându-i Lui cu cetele îngerești: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați pe Dânsul întru toți vecii.

Pedepse și boli pe noi ne-au cuprins și cu deadinsul ne rugăm ție: Degrab izbăvește-ne, Cuvioase Părinte, iar pe prunci de boală și de moarte îi scapă, ca să te cinstim pe tine.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt slăvind împreună cu îngerii, toți credincioșii cu un glas să cântăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeul nostru, întru o putere și o împărăție!

Și acum..., a Născătoarei.

Arătatu-te-ai mai înaltă decât cerurile, o, Fecioară, pe Domnul născându-L în chip de negrăit. Pe Acela roagă-L, Maică Preacurată, biruitor de patimi să ne arate pe noi, nevrednicii, robii Săi.

Catavasie: **C**uptorul cel răcorit...

Cântarea a 9-a

Irmos: ***T**ot neamul pământesc...*

Înger pe pământ fiind, Sfinte Steliane, cu dar dumnezeiesc patimile trupului le-ai biruit și cu îngerii în ceruri împreună locuind, slava cea gătită sfinților o privești, de lumină cerească umplându-te.

Acum de Hristos apropiindu-te, nu ne uita pe noi, robii tăi, cei ce înălțăm cântare, și cere cu îndrăzneală, Cuvioase Steliane, iertare de păcate să ne dăruiască și lăcaș întru împărăția Sa.

Trupul cel sfințit și dumnezeiesc, în biserică strălucind, de boale ne izbăvește și taberele diavolilor de-a pururea le arde, slăvite

Steliane, cu dar dumnezeiesc izvorând tămăduiri celor ce cu credință te fericesc pe tine.

Slavă...

Cel Preaînălțat, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, Unule Dumnezeu, pe noi, pe toți robii tăi, ne miluiește; pe cei mâhniți de moartea pruncilor lor îi mângâie și le dăruiește iarăși câștigare de prunci buni, ca un Milostiv, pentru rugăciunile plăcutului Tău, Stelian.

Și acum..., a Născătoarei.

Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă când mă vei judeca, și să nu mă osândești în focul iadului celui înfricoșător; căci Maica Ta, care Te-a născut pe Tine, cuvioșii și cetele mucenicilor, dimpreună cu Sfântul Stelian, Te roagă pentru noi, păcătoșii.

Catavasie: **T**ainăstrăină...

LUMINÂNDA

Podobie: **C**u Duhul în biserică...

Mai presus de cuget a fost răbdarea ta, pentru aceasta și plată ți-ai luat însutit de la Domnul Dumnezeu, Steliane preafericite; deci pe noi, care te cinstim pe tine, slobozește-ne din patimi cu rugăciunile tale.

Slavă... **Ș**i acum..., a Născătoarei:

Cu smerenie ne închinăm și cu credință sărutăm icoana ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, iar sufletul și trupul nostru primește izbăviri din patimi, din ispitiri și din primejdii.

LA LAUDE

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Podobie: **O**, preaslăvită minune...

Cu ostenelile tale cele pustnicești ți-ai curățit sufletul și cu harul lui Dumnezeu te-ai luminat, Feicite Steliane, căci ai urât deșertăciunea lumii și pe vrăjmașul privegherilor cu săgeata l-ai biruit. Pe tine te lăudăm și te prăznuim, cinstite Steliane. (de două ori)

Pruncilor le dăruiești viață și pe maici de întristarea cea amară le izbăvești cu darul tău, Cuvioase Părinte, dând sănătate pruncilor, căci tu din pruncie ai fost sfințit și vas al Domnului te-ai arătat. Pentru aceasta cerem ție: Roagă-te la Hristos, Dumnezeul nostru, să dobândim și noi Împărăția Sa.

Cuvioase Părinte Steliane, pravila Duhului ai urmat cu râvna ta și pe Hristos Domnul l-ai iubit și mirul sfințeniei alcătuind, bună mireasmă Domnului ai adus cu osteneli și privegheri îndelungate. Ție ne rugăm: fii nouă milostiv.

Slavă...

Cuvioase Steliane, tu pe calea cea strâmtă a smereniei, din pruncie ai umblat și în peșteră întunecată ai strălucit, câștigând Împărăția Soarelui dreptății; pentru aceea te bucuri acum împreună cu cetele cele fără de trup. Ție ne rugăm în ziua prăznuirii tale: Roagă-te lui Dumnezeu, ca să ne izbăvească de văzuții și nevăzuții vrăjmași, să îndepărteze de la noi toată patima vătămătoare, ca să prăznuim cu cinste pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu, Care este minunat întru sfinții Lui.

Și acum..., a Născătoarei.

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, că dintru tine a ieșit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și apolisul.

LA LITURGHIE

La Fericiri, cântările a 3-a și a 6-a din canonul Sfântului.

Evanghelia Cuviosului: ***Î****n vremea aceea, a stat Iisus la loc şes...*,(vezi Evanghelia de la Liturghia din 6 decembrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veşnică va fi dreptul de grăire de rău nu se va teme. Aliluia!